

Klasa:
Urbroj:

Zagreb,

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog Zakona o minimalnoj plaći, s Konačnim prijedlogom zakona (predlagatelj: Klub zastupnika SDP-a) - mišljenje Vlade

Veza: Pismo Hrvatskoga sabora, klase: 120-02/16-01/02, urbroja: 65-16-03, od 7. prosinca 2016. godine

Na temelju članka 122. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/13), Vlada Republike Hrvatske o Prijedlogu zakona o minimalnoj plaći, s Konačnim prijedlogom zakona (predlagatelj: Klub zastupnika SDP-a), daje sljedeće

MIŠLJENJE

Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da ne prihvati Prijedlog zakona o minimalnoj plaći, s Konačnim prijedlogom zakona, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnio Klub zastupnika SDP-a, aktom od 7. prosinca 2016. godine, iz sljedećih razloga:

Temeljem važećeg Zakona o minimalnoj plaći, a također i temeljem predmetnog Prijedloga zakona, visinu minimalne plaće za svaku sljedeću kalendarsku godinu uredbom utvrđuje Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ministra nadležnog za rad.

Člankom 7. stavkom 2. Zakona o minimalnoj plaći (Narodne novine, br. 39/13) - u daljnjem tekstu: ZMP, propisano je da se minimalna plaća ne može utvrditi u iznosu manjem od iznosa koji je bio utvrđen za prethodnu godinu. Nadalje, člankom 7. stavkom 3. ZMP-a propisano je da će ministar nadležan za rad, imajući u vidu povećanje udjela minimalne plaće u prosječnoj plaći, nakon konzultacija sa socijalnim partnerima, Vladi Republike Hrvatske predložiti visinu minimalne plaće.

Ujedno, važeći ZMP predviđa iznimku temeljem koje se kolektivnim ugovorom može ugovoriti minimalna plaća u iznosu manjem od propisanog uredbom

donesenom na temelju ovog zakona, i to ne manje od devedeset pet posto iznosa propisanog tom uredbom.

Predlagatelj predmetnog Prijedloga zakona u članku 5. definira usklađenje minimalne bruto plaće sa prosječnom bruto plaćom kroz dvije godine, i to na način da se Prijedlogom zakona utvrđuje minimalna plaća za 2017. godinu u iznosu od 45 posto od prosječne bruto plaće po zaposlenom u pravnim osobama u Republici Hrvatskoj, te za 2018. godinu u iznosu od 50 posto. Nadalje, člankom 6. stavkom 2. Prijedloga zakona utvrđuje se minimalna plaća za 2019. i svaku sljedeću kalendarsku godinu u iznosu od minimalno 50 posto prosječne mjesečne bruto plaće po zaposlenom u pravnim osobama u Republici Hrvatskoj.

Ujedno, predlaže se izmjena iznimke temeljem koje se kolektivnim ugovorom može ugovoriti minimalna plaća u iznosu manjem od propisanog uredbom, na način da se ista snizi na devedeset posto iznosa propisanog uredbom Vlade.

Slijedom svega navedenog, a uslijed obveze koja proizlazi iz važećeg Zakona o minimalnoj plaći, te u postupku propisanom Zakonom, tijekom prosinca 2016. već je stupila na snagu Uredba o visini minimalne plaće za 2017. godinu kojom je udio minimalne plaće u prosječnoj bruto plaći značajno porastao u odnosu na prethodnu 2016. godinu, odnosno sa postojećih 38,8 % udjela podignut je na 42,9% udjela. Posljednje uvećanje iznosa minimalne plaće za 2016. godinu iznosilo je 90,45 kune, u odnosu na 2015. godinu, dok uvećanje za 2017. godinu u odnosu na 2016. godinu iznosi čak 156,00 kuna. Iz navedenog je jasno da je već donesen propis koji regulira visinu minimalne plaće u Republici Hrvatskoj, te koji će propis važiti od 01.01.2017. do 31.12.2017. godine.

S tim u vezi, Vlada Republike Hrvatske ukazuje na to da je, imajući u vidu postojanje prostora za poboljšanje Zakona o minimalnoj plaći („Narodne novine“ broj 39/13), te njegovo usklađivanje s odredbama Zakona o radu („Narodne novine“ broj 93/14), Ministarstvo rada i mirovinskog sustava, u suradnji s drugim relevantnim resorima, već pristupilo razmatranju najboljeg zakonskog rješenja, te je upravo u tijeku postupak konzultacija sa socijalnim partnerima, koji su već dostavili niz kvalitetnih prijedloga, koje je potrebno dodatno međuresorno raspraviti obzirom imaju za cilj sveobuhvatan pristup samom Zakonu o minimalnoj plaći, povezan sa nužno skopčanim kompenzacijskim mjerama za određene sektore koji se nalaze u poslovnim poteškoćama.

Međutim, neprihvatljiv je predloženi način povećanja ove plaće sadržan u odredbama članaka 5. i 6., obzirom da predviđa dugoročan način određivanja njezinoga iznosa. Naime, neizvjesnost budućih makroekonomskih okolnosti, te općenito okolnosti projiciranog gospodarskog rasta u Republici Hrvatskoj, a u kojima bi minimalna plaća trebala predloženom dinamikom rasti, ne daju osnovu za predmetno zakonsko rješenje. Isto tako, može se reći da predloženo rješenje suzuje, pa čak i onemogućuje prostor za dijalog socijalnih partnera.

Također, valja istaknuti kako se u nenormativnom dijelu pod Ocjenom stanja navode podatci o broju radnika koji primaju minimalnu plaću, te o postotku tih radnika u broju ukupnih radnika, a koji podatci nisu utemeljeni na službenim podacima koje vode nadležna tijela Republike Hrvatske. Naime, prema pokazateljima Državnog zavoda za statistiku u prvih 9 mjeseci 2016. godine za minimalnu ili nižu od minimalne plaće radilo prosječno 76 010 radnika. Iako je u Republici Hrvatskoj broj radnika pokrivenih minimalnom plaćom u blagom rastu, treba ukazati i na poznatu pojavu da dio njih jedan dio plaće još

uvijek dobiva „na ruke“, pa se može govoriti o statistički većem broju radnika koji primaju minimalnu plaću od njihovog stvarnog broja. Međutim, za očekivati je da će nastavak gospodarskog rasta i porast investicija taj trend pokrivenosti promijeniti.

Ujedno, Vlada Republike Hrvatske izražava zabrinutost u svezi potencijalne provedbe predložene odredbe članka 6. st.1. i 2. ovoga prijedloga zakona kojim se predviđa dugoročan, te činjenično nepotkrijepljen način određivanja iznosa minimalne plaće, a što je gore obrazloženo kao neprihvatljivo. Također, slijedom gore obrazloženog, ne može podržati sužavanje prostora za dijalog socijalnih partnera.

Ustavom Republike Hrvatske propisano je da svaki zaposleni ima pravo na zaradu kojom može osigurati sebi i obitelji slobodan i dostojan život, te se napominje da je zapošljavanje i stvaranje novih i kvalitetnih radnih mjesta ključni nacionalni prioritet koji zahtijeva sveobuhvatne i usklađene mjere svih tijela državne uprave. Stvaranje uvjeta za razvoj učinkovitog, razvijenog i uređenog tržišta rada omogućit će dostojan rad, ali i uvažiti posebne potrebe osoba koje su u nepovoljnom položaju na tržištu rada.

U tom smislu, Vlada Republike Hrvatske podržava inicijativu predlagatelja za uvođenjem kriterija koji su usmjereni podizanju razine minimalne plaće kao važnog socijalno zaštitnog instrumenta, međutim, Vlada upozorava da je radi postizanja toga cilja nužno utvrditi i sveobuhvatni paket usklađenih mjera usmjerenih poticanju gospodarskog razvoja, koje će biti pažljivo ciljane te koje će se međusobno nadopunjavati.

U odnosu na prijedlog izmjene odredbe ZMP-a, koja propisuje snižavanje donje granice iznosa minimalne plaće koja iznimno može biti utvrđena u nižem iznosu putem kolektivnog ugovora, Vlada Republike Hrvatske napominje da će prilikom donošenja budućih mjera u okviru nacionalnih strateških dokumenata osobitu pažnju posvetiti mjerama usmjerenim na osnaživanje ugroženih sektora, pa tako nema potrebe za dodatnim snižavanjem iznosa minimalne plaće kolektivnim ugovorom. Ovo posebice i stoga što je, prema podacima Ministarstva rada i mirovinskoga sustava tek u drugoj polovini 2015. godine prvi puta zabilježeno kolektivno pregovaranje o mogućem umanjenju propisane visine minimalne plaće te je tek u tri kolektivna ugovora zaista i ugovorena niža visina minimalne plaće od visine propisane Uredbom o visini minimalne plaće. Tako je u dva kolektivna ugovora ista ugovorena u visini od 95 posto minimalne plaće, a u jednom čak u visini od 97,5 posto. Navedeno ukazuje na to kako poslodavci zapravo i ne iskorištavaju mogućnost ugovaranja snižene minimalne plaće, odnosno ugovaranja minimalne plaće u iznosu od 95 posto propisanog iznosa, kako to predviđa važeći ZMP.

Nadalje, predlagatelj predmetnog Prijedloga zakona procijenio je da za provedbu predloženog novog ZMP-a nije potrebno osigurati dodatna sredstva, međutim Vlada Republike Hrvatske želi naglasiti kako je navedeno samo djelomično točno. Naime, već i temeljem novodonesene Uredbe o visini minimalne plaće za 2017. godinu potrebno je osigurati dodatna sredstva za isplatu plaća namještenicima kojima su plaće sada niže od propisane minimalne plaće. Budući da je Republika Hrvatska u proceduri prekomjernog proračunskog deficita, te da u Državnom proračunu Republike Hrvatske za 2017. godinu nisu osigurana sredstva za ovu namjenu u visini u kojoj bi to zahtijevao navedeni zakonski prijedlog, Vlada Republike Hrvatske predloženi zakon ne može podržati.

Ujedno se ukazuje i na neustavnost završne odredbe kojom se predlaže stupanje na snagu Zakona danom objave u Narodnim novinama. Naime, *vacatio legis* određen je kraće nego je to Ustavom Republike Hrvatske dopušteno.

Slijedom svega navedenoga, Vlada Republike Hrvatske ne podržava donošenje predmetnog Prijedloga zakona.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Tomislava Čorića, ministra rada i mirovinskoga sustava, mr. sc. Marka Pavića, državnog tajnika u Ministarstvu rada i mirovinskoga sustava, te Karolinu Ivanković, pomoćnicu ministra rada i mirovinskoga sustava.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

P.Z. br. 57

HRVATSKI SABOR

KLASA: 120-02/16-01/02

URBROJ: 65-16-03

Zagreb, 7. prosinca 2016.

50 — VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Primljeno: 08-12-2016		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.	
02203/16-12/77	5034	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
65-16-03	2	—

05

VLADI REPUBLIKE HRVATSKE

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem, radi davanja mišljenja, **Prijedlog zakona o minimalnoj plaći, s Konačnim prijedlogom zakona**, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavio Klub zastupnika SDP-a, aktom od 7. prosinca 2016. godine uz prijedlog da se sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

PREDSJEDNIK

Božo Petrov

**HRVATSKI SABOR
KLUB ZASTUPNIKA SDP-a**

Klasa:

Urbroj:

Zagreb, 7. prosinac 2016.

P.Z. br. 57

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 07-12-2016	
Klasifikacijska oznaka	Org jed
120-02/16-01/02	65
Uredbeni broj	Pril Vrij.
6532-2-16-01	1 -

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora, Klub zastupnika SDP-a podnosi Prijedlog zakona o minimalnoj plaći, s Konačnim prijedlogom zakona.

Za predstavnike Kluba zastupnika SDP- koji će u njegovo ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela određeni su zastupnici Davor Bernardić, Mirando Mrsić, Siniša Hajdaš Dončić, Peđa Grbin.

**POTPREDSJEDNIK KLUBA
ZASTUPNIKA SDP-a**

Siniša Hajdaš Dončić

**KLUB ZASTUPNIKA SDP-a
U HRVATSKOM SABORU**

**PRIJEDLOG ZAKONA O MINIMALNOJ PLAĆI, S KONAČNIM
PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, prosinac 2016..

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4., a u vezi s člankom 56. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU PREDLOŽENIM ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

U Republici Hrvatskoj je institut minimalne, odnosno najniže plaće trenutno uređen Zakonom o minimalnoj plaći (Narodne novine, broj 39/2013).

Prosječna mjesečna bruto plaća po zaposlenom u pravnim osobama Republike Hrvatske (dalje u tekstu: prosječna bruto plaća) za razdoblje od siječnja do kolovoza 2016. godine iznosi 7.739,00 kn dok minimalna bruto plaća iznosi 3.120,00 kn, što čini 40,3 posto prosječne bruto plaće.

Važnost instituta minimalne plaće kao socijalno zaštitnog instrumenta naglasio je i Odbor Europskog parlamenta za socijalna pitanja, koji je još 1993. godine predložio državama članicama Europske unije da uvedu mehanizme za određivanje minimalne plaće u odnosu na nacionalnu prosječnu plaću (Europski parlament, 1993. godine). U provedbi navedene preporuke različita je praksa u državama članicama Europske unije, s obzirom da se negdje minimalna plaća uređuje zakonom, a negdje kolektivnim ugovorima, različit je opseg primjene u odnosu na zaposlene - negdje se minimalna plaća utvrđuje sektorski, a ponegdje se prilagođava regionalnim potrebama, a što sve ukazuje na potrebu da se taj instrument socijalne politike prilagodi, kako društvu u cjelini, tako i posebnostima sektora ili djelatnosti, regionalnim razlikama i drugim značajkama koje utječu na ovaj zaštitni institut.

Važeći Zakon o minimalnoj plaći ukazuje na određenu rigidnost u postizanju cilja od 50 posto udjela minimalne bruto plaće u prosječnoj bruto plaći, usprkos činjenici daje uvažio okolnost da postoje industrijske grane koje ne bi mogle izdržati određenu visinu minimalne plaće, odnosno s obzirom na stanje u pojedinim radno intenzivnim industrijskim granama (prije svega u tekstilnoj, drvoprerađivačkoj i kožarsko-obučarskoj industriji) zbog čega je omogućeno kroz kolektivne ugovore propisivanje niže razine minimalne plaće od one koja je propisana Zakonom. Uvažavajući pritom i činjenicu da nije postignut cilj usklađivanja visine minimalne plaće u odnosu na prosječnu bruto plaću i njenog rasta, kako je to propisano, zakonom se predlaže prijelazno razdoblje za usklađenje minimalne bruto plaće s prosječnom bruto plaćom te kriterije za daljnje usklađenje visine minimalne plaće.

S obzirom da je institut minimalne plaće socijalno zaštitni instrument, ovim se zakonom predlaže propisati na temelju kojih će se službeno objavljenih statističkih podataka utvrditi udio minimalne bruto plaće u iznosu od 45 posto prosječne bruto

plaće za 2017. te udio minimalne bruto plaće u iznosu od 50 posto prosječne bruto plaće za 2018. godinu.

Iznos minimalne plaće u 2017. i svakoj narednoj godini uredbom bi utvrđivala Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ministra nadležnog za rad, najkasnije do donošenja državnog proračuna za narednu godinu. Temeljem ovog Zakona te u skladu s konzultacijama sa socijalnim partnerima ministar nadležan za rad predložiti će usklađenje visine minimalne plaće na razini 50 posto udjela u prosječnoj bruto plaći.

Kolektivnim ugovorom može se, iznimno ugovoriti minimalna plaća u iznosu manjem od iznosa propisanog uredbom iz članaka 6. i 7. predloženog zakona, ali tako ugovorena minimalna plaća ne bi mogla biti manja od devedeset posto iznosa propisanog uredbom.

Uvažavajući okolnost da je prema dostupnim podacima broj radnika koji u Republici Hrvatskoj prima minimalnu plaću u porastu, te da se procjenjuje da oko 7% ukupno zaposlenih radnika (odnosno nešto manje od 100.000 radnika) prima minimalnu plaću, predlaže se kvalitetniji način utvrđivanja visine minimalne plaće kako bi se omogućilo učinkovitije ostvarivanje gospodarskih i socijalnih interesa radnika koji imaju najniža primanja. Predloženi zakon će poslodavcima omogućiti kvalitetnije planiranje poslovne godine te jednostavnije usklađivanje s aktualnim gospodarskim kretanjima.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske, budući da ovaj zakon nema utjecaj na njegove rashode.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga zakona po hitnom postupku nalazi se u odredbi članka 159. Poslovnika Hrvatskoga sabora, a to su osobito opravdani državni razlozi, jer će se za 7% zaposlenih u Republici Hrvatskoj omogućiti brže i učinkovitije izmjene visine minimalne plaće. Iz istih razloga predlaže se i stupanje zakona na snagu danom objave u Narodnim novinama.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O MINIMALNOJ PLAĆI

Članak 1.

Ovim Zakonom se propisuje način utvrđivanja iznosa minimalne plaće, rokovi njezinog utvrđivanja, kao i provedba nadzora nad primjenom odredbi Zakona.

Članak 2.

(1) Minimalna plaća u smislu ovoga Zakona je najniži mjesečni iznos bruto plaće koji radniku pripada za rad u punom radnom vremenu.

(2) Minimalna plaća radnika koji radi u nepunom radnom vremenu utvrđuje se i isplaćuje razmjerno ugovorenom nepunom radnom vremenu.

(3) U iznos minimalne plaće ne ulaze povećanja plaće za otežane uvjete rada, prekovremeni i noćni rad te za rad nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi.

Članak 3.

(1) Pravo na minimalnu plaću, utvrđenu prema odredbama ovoga Zakona, imaju svi radnici koji rade u Republici Hrvatskoj, neovisno o sjedištu ili registraciji poslodavca.

(2) Odredba stavka 1 ne primjenjuje se na radnike koji imaju pravo na bruto plaće u visini utvrđenoj prema kolektivnom ugovoru čija primjena je proširena sukladno odluci ministra nadležnog za rad.

Članak 4.

Visina minimalne plaće utvrđuje se jednom godišnje za narednu kalendarsku godinu, najkasnije do donošenja državnog proračuna za narednu godinu.

Članak 5.

(1) Minimalna plaća za 2017. godinu utvrđuje se u iznosu od 45 posto od prosječne mjesečne bruto plaće po zaposlenom u pravnim osobama Republike Hrvatske za razdoblje siječanj – rujan 2016. godine, prema podacima Državnog zavoda za statistiku.

(2) Minimalna plaća za 2018. godinu utvrđuje se u iznosu od 50 posto od prosječne mjesečne bruto plaće po zaposlenom u pravnim osobama Republike Hrvatske za razdoblje siječanj – rujan 2017. godine, prema podacima Državnog zavoda za statistiku.

Članak 6.

- (1) Minimalna plaća se za 2019. i svaku sljedeću kalendarsku godinu usklađuje na temelju
- porasta cijena dobara i usluga koje se koriste za osobnu potrošnju, mjerene indeksom potrošačkih cijena,

- porastu prosječne mjesečne bruto plaće i isplaćene neto plaće po zaposlenom u pravnim osobama Republike Hrvatske, te
- rastu zaposlenosti u pravnim osobama.

(2) Minimalna plaća iz stavka 1. ovog članka ne može se odrediti u iznosu manjem od 50 posto prosječne mjesečne bruto plaće po zaposlenom u pravnim osobama u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini.

(3) Ministar nadležan za rad će nakon konzultacija sa socijalnim partnerima, Vladi Republike Hrvatske predložiti visinu minimalne plaće iz stavka 1. ovog članka.

Članak 7.

(1) Visinu minimalne plaće za 2017. godinu i svaku sljedeću kalendarsku godinu uredbom će utvrditi Vlada Republike temeljem odredbe članka 5. i 6. ovog Zakona.

(2) Minimalna plaća utvrđena na način iz stavka 1. ovog članka primjenjuje se od 1. siječnja kalendarske godine za koju je utvrđena.

Članak 8.

(1) Iznimno se kolektivnim ugovorom može ugovoriti minimalna plaća u iznosu manjem od iznosa propisanog uredbom iz članka 7. ovoga Zakona.

(2) Iznos minimalne plaće iz stavka 1. ovoga članka ne može biti manji od devedeset posto iznosa propisanog uredbom iz članka 5. i 7. ovoga Zakona.

(3) U slučaju iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne primjenjuje se odredba članka 9. t. 3. Zakona o radu (Narodne novine 93/2014).

Članak 9.

Nadzor nad primjenom ovoga Zakona i kolektivnih ugovora iz članka 3. stavak 2 ovog Zakon obavljaju središnja tijela državne uprave koja su po posebnim propisima ovlaštena za nadzor u vezi s radom i zapošljavanjem, a nadzor zakonitosti, pravilnosti i pravodobnosti obračuna, prijava i uplata proračunskih prihoda, tijelo državne uprave nadležno za financije.

Članak 10.

(1) Novčanom kaznom od 60.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac pravna osoba, ako u propisanim rokovima ne isplati minimalnu plaću u visini utvrđenoj prema odredbama ovoga Zakona ili ugovorenu plaću u visini utvrđenoj prema kolektivnom ugovoru iz članka 3. stavak 2. ovog Zakona.

(2) Novčanom kaznom od 7.000,00 do 10.000,00 kuna za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se poslodavac fizička osoba i odgovorna osoba pravne osobe.

(3) Ukupan iznos novčane kazne kojom će se kazniti poslodavac za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka, uvećava se prema broju radnika kojima poslodavac nije obračunao i isplatio minimalnu plaću u visini utvrđenoj prema odredbama ovoga Zakona, ili ugovorenu plaću u visini određenoj u kolektivnom ugovoru iz članka 3. stavak 2. ovog Zakona po njezinom dospijeću, s tim da tako izrečena novčana kazna ne može biti viša od najviše novčane kazne propisane posebnim propisom.

Članak 11.

(1) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o minimalnoj plaći (Narodne novine, broj 39/2013).

Članak 12.

Ovaj Zakon stupa na snagu danom objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Članak 1.

Propisuje se područje koje se uređuje ovim Zakonom.

Članak 2.

Definiran je pojam minimalne plaće tako da se određuje da je to najniži mjesečni iznos bruto plaće koji pripada radniku za rad u punom radnom vremenu.

Definira se pravo na isplatu razmjernog dijela minimalne plaće za radnike koji rade u nepunom radnom vremenu.

Utvrđuje se da je minimalna plaća ona plaća koja radniku pripada za redovito radno vrijeme bez povećanja plaće za otežane uvjete rada, noćni rad, rad nedjeljom i praznicima ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi, te za prekovremeni rad.

Članak 3.

Utvrđuje se pravo na minimalnu plaću svim radnicima u Republici Hrvatskoj, s tim da su takvu plaću obvezni isplatiti svi poslodavci koji zapošljavaju radnike u Republici Hrvatskoj, neovisno o svojoj registraciji ili sjedištu.

Određeno je da se za radnike koji primaju bruto plaću u visini utvrđenoj prema kolektivnom ugovoru čija je primjena proširena se ne primjenjuje stavak 1. ovog članka.

Članak 4.

Propisuju se rokovi utvrđivanja visine minimalne plaće.

Članak 5.

Ovim člankom definirano je usklađenje minimalne bruto plaće sa prosječnom bruto plaćom kroz dvije godine.

Utvrđuje se da minimalna bruto plaća nakon usklađenja iznosi 50 posto prosječne bruto plaće.

Članak 6.

Utvrđuje se da minimalna bruto plaća za 2019 i sve naredne kalendarske godine usklađuje sa javno objavljenim podacima Državnog zavoda za statistiku i to -porastom cijena dobara i usluga koje se koriste za osobnu potrošnju, mjerene indeksom potrošačkih cijena, porastom prosječne mjesečne bruto plaće i isplaćene neto plaće po zaposlenom u pravnim osobama Republike Hrvatske, te rastu zaposlenosti u pravnim osobama.

Utvrđuje se da minimalna plaće nakon usklađenja ne može biti manja od 50% prosječne mjesečne bruto plaće po zaposlenom u pravnim osobama u RH u prethodnoj godini.

Članak 7.

Propisuje se da će visinu minimalne plaće za 2017. godinu i naredne kalendarske godine na temelju ovog Zakona utvrditi vlada uredbom.

Članak 8.

Propisuje se mogućnost ugovaranja minimalne plaće u iznosu manjem od iznosa propisanog uredbama iz članka 5. i 7. ovoga Zakona. Ugovoreni iznos minimalne plaće ne smije biti manji od devedeset posto minimalne plaće iznosa propisanog uredbom iz članka 5. i 7. ovoga Zakona.

Članak 9.

Određuju se ovlaštena tijela državne uprave nadležna na nadzor nad primjenom ovoga Zakona.

Članak 10.

Propisuju se sankcije u slučaju kršenja odredbi ovoga Zakona.

Članak 11.

Prijelazna i završna odredba koja izvan snage stavlja Zakon o minimalnoj plaći (Narodne novine, broj 39/2013),

Članak 12.

Utvrđuje se dan stupanja na snagu ovoga Zakona.